

forandret, naar det viser sig, at den bliver alt for vanskelig at administrere. Og det vil vise sig. Nu kan vi se, hvem der faar Ret. Den højtærede Minister siger, at det er ikke saa farligt, for han har selv indført visse Begrænsninger. Jeg ved ikke, hvordan den højtærede Minister har indført disse Begrænsninger. Er det noget, der staar paa et Koncept i Justitsministeriets Papirer? Forholdet er for Øjeblikket det, at i Lovleksikon har vi bestemte Regler om Navneforandring. De er med et Slag forandret. Jeg synes, det er forkert at gøre en saadan Forandring, og jeg tror ikke, det ny vil kunne holde i Længden, og at det vil medføre meget stort Besvær for de forskellige Kontorer, er givet.

Den højtærede Minister sagde om mine Udtalelser med Hensyn til den saakaldte Tage Jensen-Sag: hvorfor holder det ærede Medlem Hr. Rytter sig kun til „Social-Demokraten“s Meddelelser om denne Sag og til hans egne Interviews, hvorfor tager han ikke min Redegørelse i denne Sag og gaar ud fra den? Dertil skal jeg kun sige, at det er saa vanskeligt i denne Sag at tage den højtærede Ministers Redegørelse; thi der foreligger i denne Sag flere Redegørelser fra den højtærede Minister, Redegørelser, som delvis er i Strid med hinanden. Men nu faar vi altsaa se, naar denne Sag kommer. Et Punkt, hvor de kommer i Strid med hinanden, er blandt andet med Hensyn til Rigsadvokatens Stilling, om Tjenestemandslovens Paragraf er blevet overholdt eller ikke. Nu ser jeg til min Overraskelse, at den højtærede Minister siger om Andreas Hansen, at det er ham, der hæfter for en Række af de rejste Anklagepunkter, men jeg mener, at det er Ministeren, der hæfter for disse Punkter. Den højtærede Minister har nemlig handlet i Strid med Loven. Da han afgjorde denne Sag, handlede han i Strid med Tjenestemandsloven. Derfor har Offentligheden kun een Mand at holde sig til, og det er Justitsministeren. Nu ved jeg godt, at det er vanskeligt at være Dommer i sin egen Sag, men jeg haaber, at den højtærede Minister i denne Sag vil handle saaledes, at det ikke skal influere paa Ministerens Afgørelse, at han tidligere har taget en anden Stilling i denne Sag. Jeg venter, at Ministeren, hvis han føler, at han har gjort Uret til nogen Side (*Justitsministeren* [Steincke]: Det føler han ikke) ... hvis han føler det — vil være med til at ophæve den Uret. Jeg tror og haaber det.

Den sidste Sag, jeg skal omtale, er den saakaldte Thorup-Sag. Jeg forstaar

ikke den forfærdelig strenge. Maade, den højtærede Minister tog mine Udtalelser om denne Sag paa. Den højtærede Minister kunde nemlig ikke misforstaa mine Udtalelser. Jeg talte om, hvorvidt man burde faa et Lovforslag om, at Dommerstanden skulde være en Stat i Staten. Deri ligger, hvad jeg tænkte paa, nemlig det store Spørgsmaal om Forholdet mellem Administration og Domstole. Det var det Spørgsmaal, jeg tænkte paa. Jeg tænkte aldeles ikke paa den Sag, der for Øjeblikket verserer, og heller ikke paa Spørgsmaalet, om en Dommer personlig bør fralægge sig Injurier eller ikke. Det kan være, at jeg paa det Punkt oven i Købet er langt strengere end den højtærede Minister. Thi jeg mener, at Dommerne skal være meget uafhængige, men at der til denne Uafhængighed ogsaa bør svare et meget stort Ansvar.

Altsaa, det var ikke selve den Sag, som nu gaar ved Byretten, jeg var inde paa. Jeg var inde paa det formelle, men meget vigtige Spørgsmaal: hvorvidt kan Justitsministeren som Administrationschef optræde kontra Domstolene og *paalægge* en Dommer at anlægge Injuriespørgsmaal. Jeg mener, at Justitsministeren handler ulovligt ved at paalægge en Dommer at anlægge en saadan Sag. Men det Spørgsmaal kan vi lade fare, thi Justitsministeren trak jo i Land paa det Punkt. Dernæst mener jeg, at den højtærede Justitsminister har handlet ukorrekt ved, forinden han traf denne Afgørelse, ikke at sætte sig meget nøje ind i Sagen blandt andet ved at tilkalde vedkommende Dommer, og endnu mere ukorrekt ved, da Justitsministeren havde truffet denne Afgørelse, at vedkommende Dommer fik Meddelelse herom gennem Pressen, ikke fra Ministeriet. Jeg har set i Pressen, at den højtærede Minister siger, at dette skyldes en Ekspeditionsfejl, som han har Ansvaret for. Jeg forstaar ikke rigtig denne Udtalelse, for saa har Ministeren jo i Virkeligheden skudt Skylden over paa andre. Jeg siger, at jeg forstaar ikke denne Udtalelse om en Ekspeditionsfejl, som Ministeren har Ansvaret for. Det lyder ganske vist overfor Offentligheden meget godt. Men jeg forstaar ikke, hvorledes en saadan Ekspeditionsfejl af det underordnede Personale kan indtræde i dette Tilfælde; jeg synes, at Fejlen kun kan ligge et eneste Sted. Jeg mener altsaa, at Justitsministeren burde have tilkaldt Dommer Thorup.

Det er jo saa, at den offentlige Mening vender meget let. Men den højtærede Mini-